

kan naa en Deling, som er mere ideal, og jeg tror overhovedet ikke, at man, saaledes som Forholdene deroppe nu en Gang ere, kan opnaa en bedre Kredsordning end den, der her er foreslaaet. Jeg anbefaler den til den højtærede Indenrigsministers, Udvalgets og Folketingets nærmere Overvejelse; jeg tror, at man vilde gøre klogt i at følge den.

J. H. Jensen: Da vi for 15 Aar siden behandlede Forslaget om en midlertidig Valgkredsordning, faldt det mig ikke ind med en Tanke, at jeg nogen Sinde mere skulde komme med til en lignende Forhandling her i Folketinget. Der var den Gang fra saa mange Sider Opposition mod en saadan Ordning, at jeg tænkte, at aldrig nogen Sinde mere vilde en Regering foreslaa den, i alt Fald har jeg aldrig tænkt, at det skulde komme fra en radikal Regering. Af „Politiken“s Tilhængere var jo en hel Del, i alt Fald nogle, Medlemmer af Tinget; af det nuværende Ministeriums Medlemmer var vist slet ikke nogen Medlemmer af Tinget den Gang. Ja, der var ganske vist den nuværende Kultusminister, men han havde den Gang en helt anden politisk Kulør. Men hvis den Tanke den Gang var bleven fremsat, at om 15 Aar vilde „Politiken“s Generalstab have dannet Regering, og denne Regering vilde have forelagt Forslag til en midlertidig Valgkredsordning, kan jeg ikke vide, hvad man vilde have sagt den Gang i „Politiken“. Den nuværende Redaktør var jo ikke Redaktør den Gang, men jeg er aldeles vis paa, at hvis en eller anden den Gang havde fremsat en saadan Tanke, vilde den vedkommende i „Politiken“s Spalter være bleven fremstillet som en Mand, der ikke var ved sine fulde Fem. Men desuagtet foreligger nu den Kendsgerning, at „Politiken“s Generalstab har dannet Regering, og denne Regering foreslaar nu en midlertidig Valgkredsordning.

Nu hører jeg nok, at det er Mening, at der bag efter den skal følge en Grundlovsændring, saa den ikke skal blive midlertidig i 15 Aar, som den nugældende allerede har været. Den Gang var der ogsaa Tale om en Grundlovsændring, som skulde komme i en nær Fremtid. Det blev vist ikke bebudet, at den skulde følge umiddelbart paa, men det blev betonet, at vi skulde nærme os Grundloven en Del, indtil det Øjeblik forhaabentlig snart kom, da vi kunde efterfølge Grundlovens Bud. Nu siges der, at vi skulle have en Grund-

lovsændring umiddelbart efter, og Regeringens Chef, der truer saa meget med Opløsning, har ogsaa i denne Forbindelse udtalt, at Landstinget skulde opløses. Men det er kommet til at staa for mig, som om det er noget, der er lettere sagt end udført, i hvert Fald naar jeg hører, at de kongevalgte ogsaa skulle opløses. Det har jo været et Stridsspørgsmaal. Nu ved jeg nok, at Regeringens Chef eller et af Regeringens Medlemmer skal underskrive en Opløsning af et af Tingene, men jeg ved ogsaa, at der skal en anden Underskrift til, og hvis denne Underskrift ikke kan erholdes, ser jeg ikke bedre, end at Regeringens Chef bliver nødt til at gaa uden at kunne opløse, og saa er det hele faldet til Jorden for ham. Forleden talte den højtærede Konseilspræsident saa mandige Ord, at man ved første Ørenlyd kunde synes, det var Skræp, man hørte, men hørte man nærmere efter, fik man snarere det Indtryk, at det var et ganske sløvt Sværd, hvormed man intet formaaede. Saaledes kunde det komme til at se ud. Dersom Regeringens Chef ikke har sikret sig den anden Underskrift, som er nødvendig til en Opløsning af Landstinget, kan Resultatet blive, at han intet kan udrette. Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Da han jo ogsaa maa indrømme, at der foruden Regeringschefens Underskrift skal endnu en Underskrift til, maa han jo vide, om denne Underskrift allerede er skaffet til Disposition i det Tilfælde, den behøves. For hvis det ikke er Tilfældet, har Regeringens Chef kun slaaet et Slag i Luften her som saa mange Gange før. Nu er det jo muligt, at hverken den højtærede Regeringschef eller den højtærede Indenrigsminister vil svare paa dette Spørgsmaal, men Tavshed er ogsaa et tilstrækkelig tydeligt Svar i den Henseende, thi jeg tænker, at alle Tingets Medlemmer ville betragte den som Bekræftelse paa, at man ikke har erhvervet sig Tilsagn om den Underskrift, der er nødvendig for at opløse Landstinget. Men hvis vi staa i en saadan taaget Situation, er der Fare ved igen at lave en ny Valgkredsordning, for saa kan den saare let komme til at vare i 15 Aar ligesom den forrige og ligesom i 1894 saaledes, at Grundlovens Bud slet ikke opfyldes, og den Tilstand tror jeg, at i hvert Fald det store Flertal af Folketingets Medlemmer ikke ere tilfredse med. Derfor vil det have stor Betydning for mig at faa klaret det Spørgsmaal, om Regeringen er sikker paa at magte den Opgave, der stiller sig med Hensyn til Opløsning-